

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΤΑΤΟΝ
ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ
ΜΟΝΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθήναι 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΤΑΤΟΝ
ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ
ΜΟΝΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς
Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος πλ. δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υιὲ Θεοῦ, φιланθρωπότατε Σῶτερ,
ὁ ἰατρὸς ἡμῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
γλυκύτατε Θεάνθρωπε, Χριστὲ Ἰησοῦ,
ὡς σεπτὸν ἀντίδοτον τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης
πίστει Σὲ δοξάζομεν καὶ θερμῶς Σοὶ βοῶμεν·
Ὅ τοὺς πιστοὺς ἀεὶ εὐεργετῶν,
λοιμῶδους νόσου ἡμᾶς τάχος λύτρωσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

" Υιέ Θεοῦ, ἰοῦ κορώνης ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι. Χ."

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Υιέ τοῦ Ὑψίστου ἡμῶν Θεοῦ,
 ἰώμενος πάντα
 καὶ θεόθεν εὐεργετῶν
 μὴ παύση τοὺς Σὲ δοξολογοῦντας
 ὡς εὐσυμπάθητος καὶ πανευΐλατος.

Ἰοῦ τῆς κορώνης ὁ ὀλετήρ
 ὁ μόνος, Σοὺς δούλους
 ἐκ τῆς μάστιγος τῆς αὐτοῦ
 ἀπάλλαξον τάχος, Ζωοδότα,
 Υιέ Ὑψίστου, φιλόανθρωπε Κύριε.

Ἐλέους ἡ κρήνη καὶ οἰκτιρμῶν,
 Υιέ τοῦ Ὑψίστου,
 νοσημάτων ἐκ λοιμικῶν
 ἀπάλλαξον τάχους Σοὺς οἰκέτας,
 δοξάζοντάς Σε πανδήμως, Θεάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον νόσους τὰς λοιμικὰς
 ἡμῶν, Ἐλεοῦσα,
 δεομένων σου ἐκτενῶς,
 Κυκκώτισσα Κεχαριτωμένη,
 τῇ οὐρανόθεν δοθείσῃ σοι χάριτι.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εύλαβῶς σοὶ βοῶμεν·
 Υιέ Θεοῦ εὐσπλαγχνε,
 ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων
 μόνε τῶν δούλων σου,
 τῆς πανδημίας ἡμᾶς
 ἐκ τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης
 πανδημίας λύτρωσαι
 Σὲ τοὺς δοξάζοντας.

Οὐρανόθεν ἐλέους,
 Υἱὲ Θεοῦ ἄχραντε,
 πέμψον ὑετὸν τοῖς ἐν πίστει
 δοξολογοῦσί Σε
 καὶ ἐξ ἰοῦ ζοφεροῦ
 ἀπαλλαγῆς τῆς κορώνης
 ὄμβρον, πολυεύσπλαγχνε
 Σῶτερ καὶ Κύριε.

Υπερύμνητε Λόγε
 Θεοῦ, Χριστέ, θέρμανον
 Σῆς φιλανθρωπίας ἀκτίσι
 δούλων Σου, Κύριε,
 καρδίας, τοῦ ἀγαπᾶν
 τοὺς ἐνδεεῖς καὶ διώκειν
 τὸν ἰὸν ψυχρότητος, φεῦ, τὸν ψυχόλεθρον.

Θεοτοκίον.

Ικετῶν σου ἀκέστορ,
 Χριστιανῶν σέμνωμα,
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, Ἐλεοῦσα,
 πάντας ἀπάλλαξον
 ἐπιδημίας δεινῆς
 ἐκ τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης,
 θαυμαστή ὀλέτειρα
 νόσων καὶ θλίψεων.

Απάλλαξον,
 Υἱὲ Ὑψίστου, ἐκ μάστιγος Σοῦς οἰκέτας
 ἐνσκηψάσης, ἡμᾶς ἰοῦ κορώνης, φιλάνθρωπε,
 ὁ πάντων ἰώμενος ἀσθενείας.

Επίβλεψον
 ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
 ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
 καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα·
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Υιέ τοῦ Θεοῦ, Θεὲ φιλανθρωπότε, ὁ πᾶσαν δραξὶ κατέχων τὴν ὑφήλιον, ἐξ ἰοῦ ἀπάλλαξον τῆς κορώνης, οἴμοι, τῆς μάστιγος τοὺς ἐκζητοῦντας φάρμακον λαβεῖν ἐκ Σοῦ, Ἰησοῦ, τὸ ζωοπάροχον.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Οὐρανόθεν ἀσθένειαν ἴδε οἰκετῶν Σου, Υἱὲ καὶ Κύριε, καὶ τὴν ἔμπονον κατάπαυσον Σὴν παιδαγωγίαν ὡς φιλεύσπλαγχος.

Υμνητάς Σου ἐξάρπασον ἐξ ἰοῦ κορώνης πανδήμου μάστιγος, Ἰησοῦ, Υἱὲ φιλάνθρωπε τοῦ εὐσυμπαθήτου Παντοκράτορος.

Καταπράϋνον δούλων Σου ἄλγη ἐκ κορώνης ἰοῦ, Θεάνθρωπε, μόνε πάντων ὁ δυνάμενος θεραπεύειν ἄλγη τὰ δυσίατα.

Θεοτοκίον.

Ορμον πρὸς τὸν ἀχείμαστον ὑγιείας ἴθυνον καὶ δυνάμεως, Ἐλεοῦσα, τοὺς ἐκάστοτε σὲ ὑμνοῦντας, ἄχραντε Κυκκώτισσα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ρῦσαι τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης τοὺς δοξάζοντας Σέ, Υἱὲ Θεοῦ, καὶ πίστει ἀκλινεῖ ποτηρίου τῆς ζωῆς μεταλαμβάνοντας.

Ως θεραπευτήν

Σέ, Γιέ Θεοῦ, δοξάζομεν
νοσημάτων λοιμικῶν καί τοῦ ἰοῦ
τῆς κορώνης ταχινόν, μόνε φιλόνηρωπε.

Νῦν, Γιέ Θεοῦ,
δυσωποῦμέν Σε· Παράβλεψον
τήν ἡμῶν ἀποστασίαν ἀπό Σοῦ
καί ἰοῦ ἡμᾶς κορώνης ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἦμαρ ὑγιές,
Ἐλεοῦσα, ἐξανάτειλον
τοῖς καθεύδουσι κορώνης ἐν ἰοῦ
τῇ νυκτί, Θεογεννήτρια Κυκκώτισσα.

Ῥδὴ σ'· Τὴν δέησιν.

Συνέτισον ἀσυνέτους δούλους Σου,
καί μὴ σπεύσης, Σῶτερ, παιδαγωγῆσαι
ἡμᾶς, Χριστέ, δι' ἰοῦ πανδημίας
κορώνης θανατηφόρου, εὐΐλατε
Γιέ Παντάνακτος Θεοῦ,
λοιμικῶν ἱατρῶν νόσων τάχιστε.

Ἦ χάρις Σου πανσθενῆς καί ἄμεσος
πέλει, Σῶτερ, εὐσυμπάθητε Λόγε
Θεοῦ Ὑψίστου, ἀπάντων νοσοῦντων
ὁ ἱατρὸς ὁ ταχύς, πολυέλεε,
καί τῆς κορώνης τοῦ ἰοῦ
ὁ ὀλέτης, ὑπέρθεε Κύριε.

Μανίας με, τὸν δοξολογοῦντά Σε,
ἀπολύτρωσαι ἰοῦ τῆς κορώνης,
Γιέ Θεοῦ πανοικτίρμον, καί πάντας
εἰς Σε πιστεύοντας, Σῶτερ πανάγαθε,
ἀλλ' ἀγαθότητα τὴν Σὴν
παροργίζοντας λόγοις καί πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Ἄπέλασον ἀφ' ἡμῶν, Κυκκώτισσα
 Ἐλεοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε,
 ἐπιδημίαν ἐκ τοῦ τῆς κορώνης
 ἰοῦ καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν, Δέσποινα,
 ἀνίατον καὶ λοιμικὴν,
 κατατρύχουσαν, φεῦ, τοὺς οἰκέτας σου.

Ἀπάλλαξον,
 Υἱὲ Ὑψίστου, ἐκ μάστιγος Σοὺς οἰκέτας
 ἐνσκηψάσης ἡμῖν ἰοῦ κορώνης, φιλόανθρωπε,
 ὁ πάντων ἰώμενος ἀσθενείας.

Ἄχραντε,
 ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
 ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Μὴ ἀφ' ἡμῶν ἀποστρέψῃς Σὸν πρόσωπον,
 Υἱὲ καὶ Λόγε Θεοῦ, δι' ἀσέβειαν
 καὶ ἐξ ἰοῦ τῆς κορώνης τῆς μάστιγος
 ἡμᾶς ἀπάλλαξον ὡς εὐσυμπάθητος
 πατήρ, ὁ θέλων σωθῆναι τὰ τέκνα Σου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια.
Στίχος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν Σου.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιδ' 1 - 11).
 Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά...
Ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς στ' Ἑβδομάδος.

Δόξα.

Ἐξ ἰοῦ κορώνης
 ἀπάλλαξον Σοὺς δούλους,
 Σὲ δοξολογοῦντας,
 Υἱὲ Θεοῦ Ὑψίστου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ β´. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰησοῦ γλυκύτατε,
Υἱὲ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
ἰατρὲ ἀνάργυρε
πάντων τῶν ἐν ἄσμασι
δοξαζόντων Σε,
τοῦ ἰοῦ μάστιγος
τῆς κορώνης ῥῦσαι
τοῦ θανατηφόρου ἅπαντας
ὡς εὐσυμπάθητος
καὶ παντελεήμων, τοὺς σπεύδοντας
τῇ παναλκεῖ δυνάμει Σου
καὶ ἰσχύϊ, Λόγε τοῦ Κτίσαντος,
ὁ ἐν γῆ τὸν βίον
ἰώμενος τοὺς πάντας διελθών,
εὐεργετῶν καὶ νοσήματα
ἐκδιώκων ἅπαντα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σέ, Υἱὲ τοῦ Ὑψίστου,
ὀλοθύμωσ δοξάζων
πιστῶσ κραυγάζω Σοι·
Ἰοῦ ἡμᾶσ κορώνης
θανατηφόρου ῥῦσαι,
ἀπελεύειν νοσήματα
Θεὸς ὡς ὁ μόνος ἰσχὺν
καὶ δύναμιν κατέχων.

Εὐσυμπάθητε Σῶτερ,

δέξαι πάντων δεήσεις,
 φιλανθρωπότητα,
 τρανώς Σὲ δοξαζόντων
 καὶ ἐκ τῆς πανδημίας
 τοῦ ἰοῦ ἀπολύτρωσαι
 κορώνης πάντας δεινῶς
 τοὺς κατατρυχομένους.

Καταπράυνον ἄλγη
 ἐξ ἰοῦ τῆς κορώνης
 τῶν δοξαζόντων Σε,
 Υἱὲ Θεοῦ Ὑψίστου,
 καὶ κοινωνούντων πίστει
 τοῦ ἀχράντου Σου Σώματος

καὶ Αἵματός Σου σεπτοῦ
 ὑγίειαν πρὸς ἅμφω.

Θεοτοκίον.

Λαμπηδόσιν εὐχῶν σου,
 Ἐλεοῦσα Παρθένε,
 σεμνή Κυκκώτισσα,
 ἀπέλασον τὰ σκότη
 τῶν λοιμωδῶν σῶν δούλων
 νοσημάτων καὶ δώρησαι
 ἡμᾶρ ἡμῖν ὑγιές,
 Κυρία Θεοτόκε.

Ῥδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Υμνολογῶν Σε,
 Υἱὲ Θεοῦ, δυσωπῶ Σε·
 Ὁ λεπρούς καθάρισας, ἐκ νόσων
 κάθαρόν με, Σῶτερ,
 τῶν λοιμικῶν ταχέως.

Τῶν νοσημάτων
 ὁ ἰατρός, Θεοῦ Λόγε,
 πανδημίας ἰοῦ τῆς κορώνης
 ῥῦσαι ὀρθοδόξως

τούς Σὲ δοξολογοῦντας.

Ῥανίδασ σμῆξον,
 Υἱὲ Θεοῦ, τῶν δακρύων
 συμπαθείας Σου μάκτρῳ Σῶν δούλων,
 κατατρυχομένων
 ἐκ τοῦ ἰοῦ κορώνης.

Θεοτοκίον.

Ῥς ἱαμάτων
 σέ, Ἐλεοῦσα Παρθένε,
 Ζωοδόχον Πηγὴν ἀνυμνοῦντες
 ἐξ αὐτῆς νῦν ὕδωρ
 ἰάσεων ἀντλοῦμεν.

Ῥδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Σοῖς δούλοις οὐρανόθεν
 ὄμβριζε ἀφθόνως
 ὄμβρον σωτήριον, Λόγε τοῦ Κτίσαντος,
 καὶ ὑγείας καὶ σθένους, φιλανθρωπότατε.

Ἀπέλασον ταχέως
 τὴν λοιμώδη νόσον,
 τὴν ἐξ ἰοῦ τῆς κορώνης, Θεάνθρωπε,
 Υἱὲ καὶ Λόγε Ὑψίστου, τοῦ πανοικτίρμονος.

Ἰοῦ κορώνης παῦσις,
 Ἰησοῦ Χριστέ μου,
 Υἱὲ Θεοῦ, σῶσον πάντας οἰκέτας Σου,
 τοὺς εὐλαβῶς θείαν κλῆσιν ὁμολογοῦντάς Σου.

Θεοτοκίον.

Χαρίτων, Ἐλεοῦσα,
 κρήνη, σοὺς ἰκέτας
 πότισον νάμασι θάρσους, δυνάμεως
 καὶ ὑγείας κατ' ἄμφω, Θεογεννήτρια.

Ἄξιόν ἐστι.... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια**

Δεϋτε μεταλάβωμεν εύλαβῶς
 Σώματος ἀχράντου
 καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ σεπτοῦ
 τοῦ Υἱοῦ Ὑψίστου,
 τοῦ μόνου ἀντιδότου
 ἰοῦ τοῦ τῆς κορώνης
 ὄντως ὑπάρχοντος.

Πανδημίας λύτρωσαι τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης πάντας
 Σὲ δοξάζοντας ἀκλινῶς
 ὡς Υἱὸν Ὑψίστου
 Θεοῦ, Χριστὲ Παντάναξ,
 ὁ μόνος ἀσθενείας
 παύειν δυνάμενος.

Μνήσθητι τῶν δούλων Σου, Ἰησοῦ,
 τῶν δεινῶς πασχόντων
 ἐκ τῆς μάστιγος τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης, Σῶτερ,
 Υἱὲ Θεοῦ, οὗ πέλει
 ἀντίδοτον Σὸν Αἷμα
 καὶ Σῶμα, Κύριε.

Ἔλεος κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
 τοὺς ἡμαρτηκότας
 καὶ τὸ κάλλος τῆς Σῆς μορφῆς
 ἀτενίσαι, Σῶτερ,
 μὴ δυναμένους, οἴμοι,
 νῦν ἐξ ἰοῦ κορώνης
 οἱ χειμαζόμενοι.

Σῶτερ ὠραιότατε, Ἰησοῦ,
 σκέδασον τὸν φόβον
 τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης ἄρτι
 ἐνσκήψαντος, ὁ μόνος
 ἰώμενος λοιμώδη
 πάντων νοσήματα.

Δυσθυμίαν δούλων Σου, Ἰησοῦ,
 δίωξον ταχέως
 ἐκ τῆς μάστιγος τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης, Σῶτερ,
 δεινῶς ἐπερχομένην,
 Υἱὲ Θεοῦ Ὑψίστου
 ἄγαν εὐΐλατε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
 Πρόδρομε Κυρίου,
 Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,
 οἱ Ἅγιοι πάντες,
 μετὰ τῆς Θεοτόκου
 ποιήσατε πρεσβείαν
 εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·
 Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Εὐεργέτα τοῦ γένους βροτῶν, ἐπάκουσον
 ἡμῶν δεήσεων τάχος,
 Υἱὲ καὶ Λόγε Θεοῦ,
 τῆς κορώνης ἰατῆρ ἰοῦ ταχύτατε,
 ὁ ἀπελαύνειν λοιμικὰς
 ἀσθενείας τοῦ λαοῦ
 δυνάμενος καὶ διώκειν
 θανάτου φόβον ἐκ πάντων
 πανευλαβῶς δοξολογούντων Σε.

**Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
 Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.**

Σῶτερ, εὐσυμπάθητε Χριστέ,
 ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων,
 Υἱὲ Ὑψίστου Θεοῦ,
 ἐξ ἰοῦ, εὐΐλατε,
 κορώνης, Κύριε,
 πανδημίαν ἀπέλασον
 δριμεῖαν ταχέως,
 τὴν φιλανθρωπίαν Σου

ἡμῖν δεικνύμενος,
σπεύδουσι τῇ Σῆ εὐσπλαγχνία
καὶ ἐπιστάσιᾳ ἐν δίναις
ταῖς βιοτικαῖς, οἰκτίρμον Κύριε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι·
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Υἱὲ Ὑψίστου, ἰοῦ κορώνης ῥῦσαι
πάντας σὺν Νικηφόρῳ καὶ Χαραλάμπει.**

Ἄριθμ. Καταλ. Π 818 /20-3-20

**ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
Τῷ ΜΟΝῶ ΑΛΗΘΙΝῶ
ΘΕῶ ΗΜῶΝ**